

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: **OKsystem a. s.**
sídlem Na Pankráci 1690/125, Praha
zastoupený JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem
se sídlem K Hutím 5/665, 198 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2017, č. j. ÚOHS-R0081/2017/VZ-21368/2017/321/EDo

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí předsedy žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2017, č. j. ÚOHS-S0062/2017/VZ-12330/2017/531/JDo. Tímto rozhodnutím žalovaný podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném pro

projednávanou věc (dále jen “zákona o veřejných zakázkách” či “ZVZ”) zamítl návrh, kterým se žalobce domáhal přezkoumání postupu zadavatele – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5 (dále jen „zadavatel“) – při zadávání veřejné zakázky „Rámcová smlouva o vývoji a údržbě aplikačního programového vybavení pro vymáhání pohledávek“, zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 11. 9. 2014 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 16. 9. 2014 pod ev. č. 374637, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. 9. 2014 pod ev. č. 2014/S 179-316315. Žalovaný tak neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo 2 zákona o veřejných zakázkách.

2. Žalobce ve svém návrhu napadal postup zadavatele spočívající ve zrušení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku z důvodu zásadního pochybení zadavatele v tom, že interpretoval úkon učiněný uchazečem Atos IT Solutions and Services, s.r.o., IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, (dále jen „uchazeč Atos“) jako platné a účinné zpětvzetí nabídky po uplynutí zadávací lhůty. Z daného úkonu zadavatel dovodil, že na nabídku shora jmenovaného uchazeče je třeba nahlížet tak, jakoby ani nebyla podána, a dospěl proto k názoru, že v zadávacím řízení zbyla k hodnocení pouze jediná nabídka, čili nabídka navrhovatele, což zakládá důvod pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 1 písm. e) zákona. Tento postup však měl být dle žalobce nezákonný, neboť dle něj nebylo možno po zadávací lhůtě jednostranně vzít nabídku zpět.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce obsáhle popsal dosavadní průběh řízení spolu s rozkladovými námitkami a argumentací obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí. Za stěžejní námitku však označil právní posouzení, z jakého důvodu a na základě jaké právní normy by měla být s projevem vůle uchazeče Atos odvolat jeho nabídku či neúčastnit se nadále zadávacího řízení spojena nemožnost posouzení a hodnocení jeho nabídky, resp. proč by měl být zadavatel tímto projevem vůle vázán. Žalobce považuje za nesprávné rovněž závěry o přezkoumatelnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, o posouzení písemností uchazeče Atos ze dne 4. 2. 2016 a ze dne 14. 10. 2016 jako platných právních úkonů, o dostatečnosti odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, o správnosti postupu zadavatele při nakládání s nabídkou uchazeče Atos, o dodržení lhůty „bez zbytečného odkladu“ při vydání rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a o posouzení dalších výhrad, které žalobce vznášel v rozkladu. Otázkou, zda odstoupení od nabídky není zneužitím práva uchazečem Atos se po faktické stránce napadené rozhodnutí (stejně jako prvoinstanční rozhodnutí) nezabývá a omezuje se v tomto směru jen na zcela formální stanovisko.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal zejména na podrobné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a uvedl, že podanou žalobu považuje za nedůvodnou. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by se nezabýval jeho námitkou ohledně dvou přípisů uchazeče Atos vyjadřujících shodně vůli vzít zpět nabídku v zadávacím řízení.
5. Žalovaný zásadně odmítá myšlenku žalobce, že zadavatel neměl být projevem vůle uchazeče Atos odstoupit ze zadávacího řízení vázán, a tedy i nabídku uchazečem Atos

vzatou zpět měl posuzovat a hodnotit, neboť opačný postup zadavatele nemá dle žalobce výslovnou oporu v zákoně.

6. Žalovaný trval na svých závěrech týkajících se posouzení bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení zadavatelem, které učinil v napadeném rozhodnutí.
7. Žalovaný je přesvědčen, že uchazeč Atos svým odstoupením ze zadávacího řízení pouze realizoval svůj autonomní projev vůle v podobě zpětvzetí nabídky v zadávacím řízení, který mu nelze na základě žádného právního předpisu autoritativním rozhodnutím zadavatele ani správního orgánu jakkoli odeprít.
8. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Replika žalobce

9. Žalobce v replice ze dne 18. 1. 2018 uvedl, že ve vyjádření žalovaného jsou v zásadě opakovány právní argumenty, z nichž žalovaný vycházel při vydání správního rozhodnutí, jehož přezkum je předmětem tohoto soudního řízení. Většina z nich byla shodně či jinými slovy vyslovena již v odůvodnění Napadeného rozhodnutí a žalobce na tyto názory reagoval v žalobě, kde podrobně popsal své právní argumenty. Aniž by tím chtěl žalobce jakkoliv omezit či zúžit okruh svých žalobních tvrzení a výhrad vůči Napadenému rozhodnutí, považuje za nejzávažnější rozpor v právních názorech obou účastníků řízení o to, zda a do jaké míry (v jakých ohledech) lze aplikovat na danou věc ZVZ, resp. zda bylo možno zrušit zadávací řízení dle § 84 odst. 1. písm. e) ZVZ. Žalobce je s odkazem na vše, co bylo uvedeno v žalobě, přesvědčen, že nelze v konkrétním případě (ani obecně) připustit, aby uchazeči fakticky manipulovali zadávacím řízením svými účelovými úkony, a že ZVZ neumožňuje zadavateli, aby v zadávacím řízení „přestal přihlížet“ k podané nabídce pouze proto, že její předkladatel vyjádřil po uplynutí zadávací lhůty vůli nebýt nadále vázán nabídkou, kterou bez toho již vázán nebyl. Žalovaný je ve shodě se zadavatelem opačného názoru. K těmto základním právním otázkám přistupuje řada dalších dílčích sporných otázek, k nimž se rovněž oba účastníci řízení staví rozdílně.

V. Obsah nařízeného jednání před soudem

10. V rámci jednání před soudem účastníci setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích. Při rozhodování věci soud vycházel z žalovaným předložené spisové dokumentace. Účastníci řízení nenavrhovali s ohledem na charakter sporu provedení důkazů. Zástupce žalobce požadoval, aby soud žalobě vyhověl, zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

VI. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou [zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

13. Zcela zásadní v dané věci (což uvedl také sám žalobce) bylo posouzení, zda je zadavatel postupující při zadávání veřejné zakázky v režimu ZVZ, vázán projevem vůle uchazeče ohledně závaznosti jeho nabídky v době, kdy již uplynula zadávací lhůta, resp. do jaké míry lze přiznat účinky jednání (a jaké) uchazeče o veřejnou zakázku, který učinil zpětvzetí nabídky, její odvolání, odstoupení ze zadávacího řízení nebo jinak pojmenovaným právním jednáním projevil vůli dále se neúčastnit zadávacího řízení, a zda bylo možno za této situace zadávací řízení zrušit podle ustanovení § 84 odst. 1. písm. e) ZVZ.
14. Z obsahu správního spisu vyplývají pro věc rozhodné či jí dokreslující následující skutečnosti. Dne 11. 9. 2014 došlo k zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „rámcová smlouva o vývoji a údržbě aplikačního programového vybavení pro vymáhání pohledávek“. Výzvou ze dne 30. 1. 2015 byla stanovena lhůta k podávání nabídek do 24. 3. 2015. Zadavatel obdržel v dané lhůtě celkem 3 nabídky na plnění veřejné zakázky, a to od žalobce, společnosti Komix, s.r.o. a společnosti Atos. Zadavatel rozhodl dne 29. 6. 2015 o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Komix. Dne 8. 7. 2015 žalobce podal vůči tomuto rozhodnutí námitky, jimž zadavatel dne 23. 7. 2015 nevyhověl. Stejného data rozhodl zadavatel o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a vrátil řízení do fáze posouzení nabídek (z důvodu nesprávného procesního postupu hodnotící komise). Dne 3. 8. 2015 podal žalobce proti poslední citovanému rozhodnutí zadavatele námitky, tyto námitky byly zadavatelem dne 12. 8. 2015 odmítnuty a dne 23. 10. 2015 byla předána zadavateli zpráva o posouzení a hodnocení nabídek a bylo vydáno rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky – uchazeče Komix. Dne 4. 11. 2015 žalobce podal proti poslední citovanému rozhodnutí námitky, jimiž zadavatel dne 16. 11. 2015 nevyhověl. Dne 26. 11. 2015 žalobce podal návrh na zahájení řízení o přezkumu úkonů zadavatele (vedeném u žalovaného pod sp. zn. S0847/2015/VZ), přičemž dne 26. 1. 2016 žalovaný rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0847/2015/VZ-02977/2016/531/Est rozhodl, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem tím, že ve fázi posouzení nabídek nevyřadil uchazeče Komix ač tento nesplnil konkrétní požadavek zadavatele a nevyločil tohoto uchazeče z účasti na zadávacím řízení. Dále bylo žalovaným rozhodnuto o vydání opatření k nápravě ve formě zrušení úkonů zadavatele spojených s posouzením nabídky uchazeče Komix a dále byly zrušeny všechny následující úkony zadavatele vč. rozhodnutí ze dne 23. 10. 2015 u výběru nejvhodnější nabídky.
15. Dopisem ze dne 4. 2. 2016 uchazeč Atos sdělil zadavateli, že odvolává svoji nabídku, a to z důvodů, že lhůta závaznosti podávaných nabídek stanovená na zadávací dokumentaci na 180 dnů ode dne jejich podání již dávno uplynula, bankovní záruka již byla zadavatelem vrácena uchazeči a tudíž jeho nabídka není již dále kryta bankovní zárukou, jak předpokládá zadávací dokumentace a dále z důvodu, že není možné po tak dlouhou dobu dále rezervovat interní kapacity uchazeče pro případné plnění veřejné zakázky. Z uvedených důvodů uchazeč zadavateli sdělil, že podanou nabídku odvolává a žádá o její vyřazení z dalšího hodnocení veřejné zakázky. Dne 29. 9. 2016 předseda žalovaného rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0051, 0062/2016/VZ-39052/2016/321/BRy potvrdil shora citované rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2016. Následně uchazeč Atos dopisem ze dne 14. 10. 2016 sdělil žalobci, že v zájmu ochrany dobrého jména, vysoké kvality jeho služeb i v zájmu ochrany zadavatele si zadavatel Atos nemůže dovolit další setrvání v předmětném zadávacím řízení a je nucen odstoupit ze zadávacího řízení a od své původně podané

nabídky. V uvedené listině zadavatel Atos poukázal na posledně dvě shora uvedená rozhodnutí žalovaného a předsedy žalovaného. Doplnil, že zadávací lhůta pro vázanost uchazeče nabídkou začala běžet od okamžiku skončení lhůty pro podání nabídky, tj. od 24. 3. 2015, resp. od 25. 3. 2015 a skončila dne 21. 9. 2015. Zadávací lhůta tak uplynula před více než 1,5 rokem a dosud nic nenasvědčuje tomu, kdy bude zadávací řízení definitivně ukončeno. Zadavatel sdělil, že dosavadní průběh zadávacího řízení např. neumožňuje ani minimální predikci dalšího postupu zadavatele; celková časová prodleva s ukončením zadávacího řízení ve světle uplynutí zadávací lhůty naprosto zásadním způsobem vyžaduje, aby společnost Atos provedla nezbytnou aktualizaci své cenové kalkulace.

16. Dne 15. 11. 2016 proběhlo první jednání nově ustanovené hodnotící komise, dne 25. 11. 2016 pak proběhlo druhé takové jednání, přičemž posuzována byla nabídka uchazečů Komix a žalobce, nikoliv uchazeče Atos (z důvodu odvolání nabídky), přičemž bylo zjištěno, že nabídka uchazeče Komix nesplňuje požadavky zadavatele, proto byla vyřazena. Došlo ke konstatování, že zbyla pouze jedna nabídka a s odkazem na ust. § 79 odst. 6 ZVZ se hodnocení nabídek neprovedlo. Dne 6. 1. 2017 rozhodl zadavatel o zrušení zadávacího řízení postupem podle ust. § 84 odst. 1 písm. e) ZVZ, neboť v hodnocení zbyla pouze jedna nabídka. Dne 19. 1. 2017 vůči tomuto rozhodnutí uplatnil žalobce námitky, jimž zadavatel dne 8. 2. 2017 nevyhověl. Stejněho dne podal žalobce návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonu zadavatele, přičemž dne 12. 4. 2017 bylo vydáno prvostupňové správní rozhodnutí v nyní projednávané věci a dne 24. 7. 2017 došlo k zamítnutí rozkladu žalobce vůči němu předsedou žalovaného (jedná se o žalobou napadené rozhodnutí).
17. V rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 6. 1. 2017 je uvedeno, že ke zrušení zadávacího řízení došlo v souladu s ust. § 84 odst. 1 písm. e) ZVZ s tím, že ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel nabídky od třech uchazečů. Po skončení zadávací lhůty vzal uchazeč Atos svou nabídku zpět, nabídka uchazeče Komix nesplňovala závazné požadavky zadavatele na obsah nabídek podle zadávacích podmínek a byla proto hodnotící komisí v rámci posouzení v souladu s ust. § 76 odst. 1 ZVZ vyřazena. Zadavatel poté bezodkladně v souladu s ust. § 76 odst. 6 ZVZ přistoupil k vyloučení uchazeče, který tuto vyřazenou nabídku podal. Jelikož tak po posouzení nabídek zbyla v zadávacím řízení jediná nabídka, která byla podána žalobcem a která současně splňovala veškeré požadavky vyplývající z § 76 a 77 ZVZ, a jenž tak jako jediná zbyla k hodnocení nabídek ve smyslu § 79 ZVZ, neměl zadavatel jinou možnost (jak je uvedeno v předmětném rozhodnutí), než zadávací řízení veřejné zakázky zrušit, jak mu ukládá ust. § 84 odst. 1 písm. e) ZVZ.
18. Podle ust. § 84 odst. 1 písm. e) ZVZ platí, že zadavatel zruší bez zbytečného odkladu zadávací řízení, pokud obdržel pouze jednu nabídku, nebo po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka; to neplatí v případech uvedených v § 71 odst. 6 písm. a) – c).
19. Jelikož zadávací řízení zadavatel může zrušit jen ze zákonem uvedených důvodů, soud se zabýval tím, zda zadavatel tento důvod naplnil. Zadavatel mohl v daném případě zrušit zadávací řízení, pouze pokud by obdržel toliko jednu nabídku nebo po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka. K tomu mělo fakticky dojít tím, že uchazeč Atos vzal zpět podanou nabídku po uplynutí zadávací lhůty, po tomto odstoupení zbyly 2 nabídky, přičemž nabídka společnosti KOMIX s.r.o. byla hodnotící komisí shledána jako nesplňující určené požadavky, byla proto vyřazena. K hodnocení tak dle zadavatele zbyla

pouze nabídka žalobce, přičemž za této situace měl být naplněn důvod zrušení zadávacího řízení uvedený v § 84 odst. 1 písm. e) ZVZ.

20. Spor mezi účastníky řízení je na rovině právní, přičemž vyplývá z jejich stanovisek vyjádřených již v rámci správního řízení a žalobce v rámci žaloby pokračuje obdobnou argumentací proti názoru předsedy žalovaného. V rámci zákona o veřejných zakázkách je upravena situace, kdy uchazeč v době, kdy je vázán svou nabídkou po dobu běhu zadávací lhůty stanovenou zadavatelem zruší svoji nabídku. Za takového stavu je pak v ust. § 67 odst. 7 ZVZ uvedeno, že zadavatel má právo na plnění z bankovní záruky, nebo na pojistné plnění z pojištění záruky, nebo mu připadá poskytnutá peněžní jistota včetně úroků zúčtovaných peněžním ústavem (doslova je v tomto ustanovení uvedeno, že pokud uchazeč v rozporu s tímto zákonem nebo zadávacími podmínkami zruší nebo změnil nabídku, odmítl-li uzavřít smlouvu podle § 82 odst. 2 a 4, nebo nesplní-li povinnost poskytnout zadavateli řádnou součinnost k uzavření smlouvy podle § 82 odst. 4, má zadavatel právo na plnění z bankovní záruky nebo na pojistné plnění z pojištění záruky nebo mu připadá poskytnutá peněžní jistota včetně úroků zúčtovaných peněžním ústavem). Zákon o veřejných zakázkách neupravuje výslovně procesní stránku věci poté, co uchazeč zruší svoji nabídku v době běhu zadávací lhůty, nicméně lze jednoznačně ze smyslu uvedeného ustanovení dovodit, že s takovým jednáním ZVZ počítá a pro uvedený případ stanoví, že zadavatel má právo na plnění z bankovní záruky nebo na pojistné plnění z pojištění záruky nebo mu připadá poskytnutá peněžní jistota včetně úroků zúčtovaných peněžním ústavem. Nelze přitom podle názoru soudu rozumně předpokládat, že by bylo (před uzavřením smlouvy mezi uchazečem a zadavatelem) možno po uchazeči chtít či dokonce vymáhat naplnění jím podané nabídky, byla-li vzata zpět po dobu běhu zadávací lhůty. Se zrušením nabídky v rozporu se zákonem se nabízí zadavateli využít práva upravená v ust. § 67 odst. 7 ZVZ. Pokud by například takové zrušení nabídky nemělo žádný právní účinek, bylo by nelogické, proč by ZVZ v takovém případě v ust. § 67 odst. 7 stanovil citovanou možnost postihu ze strany zadavatele. Bylo by také nelogické, aby možnost zrušení nabídky byla akceptovatelná pouze do doby skončení běhu zadávací lhůty. Lze si představit mnoho situací, kdy by uchazeč po uplynutí této lhůty mohl skutečně dospět k závěru, že není v jeho silách (v zájmu či ekonomické stability apod.) danou zakázku vykonat, a proto se rozhodne pro její zrušení (zpětvzetí). Uchazeč má přesto, že již je pro něj jeho nabídka po uplynutí zadávací lhůty neakceptovatelná a byl by vybrán, povinnost ve smyslu ust. § 82 odst. 4 ZVZ poskytnout zadavateli řádnou součinnost potřebnou k uzavření smlouvy tak, aby byla smlouva uzavřena ve lhůtě podle odst. 2. Jak je vidět i na nyní projednávané věci, ZVZ umožňoval značnou délku předmětného řízení. Bylo by tedy nelogické, aby nebylo umožněno zrušení nabídky ze strany uchazeče po uplynutí zadávací lhůty. Soud se zcela shoduje s posouzením zrušení předmětné nabídky uchazečem Atos, jak je vyjádřeno v odst. 79 - 108 prvostupňového správního rozhodnutí a v odst. 33 - 44 žalobou napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného.
21. K samotnému právnímu jednání spočívajícího ve vzetí nabídky zpět (jejím zrušení), lze odkázat na odst. 37 žalobou napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného: „*Nesouhlasím tak s názorem navrhovatele, že napadené rozhodnutí neodpovídá na otázku, zda má odstoupení uchazeče po marném uplynutí zadávací lhůty právní následky a případně jaké. Konkrétně například v bodě 116 napadeného rozhodnutí Úřad přímo konstatoval, že dospěl k závěru, že*

z písemnosti uchazeče Atos ze dne 4. 2. 2016 lze dovodit, že jeho skutečnou vůlí bylo odstoupit od nabídky ihned (ex nunc), nikoliv až např. ve fázi hodnocení nabídek, jak tvrdí navrhovatel. Z písemnosti uchazeče Atos ze dne 14. 10. 2014 pak dle Úřadu vyplynulo, že jmenovaný uchazeč odstupuje od nabídky ze zadávacího řízení ex nunc, a že tedy jím podaná nabídka nemá být dále zadavatelem podrobována jakýmkoliv úkonům směřujícím k výběru nejvhodnější nabídky, tzn. že tato nabídka již nemá postoupit do žádné další navazující fáze zadávacího řízení, která po okamžiku tohoto odstoupení bude následovat. Úřad tak správně dovodil, že nabídka uchazeče Atos již nemohla být v důsledku jednání jmenovaného uchazeče hodnocena, k čemuž dodávám, že tato nabídka nemohla být ani zadavatelem nově posuzována, jelikož uchazeč Atos odstoupil ze zadávacího řízení před provedením nového posouzení nabídek.” Žalovaný se tak jednoznačně vypořádal s tím, že uvedenými právními jednáními došlo ke vzetí nabídky zpět, že tak bylo učiněno před hodnocením nabídek (v pořadí druhým, neboť první bylo fakticky zrušeno) a že takové jednání bylo považováno za právně bezvadné. S takovým závěrem se zdejší soud jednoznačně ztotožňuje, shledává jej přezkoumatelným a žalobci v jeho tvrzeních o nekonstatování konkrétních úkonů ze strany uchazeče Atos nepřisvědčuje. Soud dodává, že již písemnost ze dne 4. 2. 2016 obsahuje jednoznačnou vůli uchazeče Atos spočívající ve zrušení nabídky (resp. v odstoupení od ní). Tento projev vůle uchazeče byl potvrzen a zopakován v jeho písemnosti ze dne 14. 10. 2014.

22. Co se týká námitky ohledně možného zneužití a obcházení práva postupem zvoleným uchazečem Atos, krajský soud konstatuje, že po prostudování spisového materiálu k takovému závěru prima facie není možné dospět. Ke vzetí nabídky zpět došlo ještě před (konečným) hodnocením nabídek a z uchazečem prezentovaných důvodů, jež nelze označit jako zjevně nepravdivé. I proto zdejší soud neshledává tuto námitku důvodnou. Předseda žalovaného v bodě 43 žalobou napadeného rozhodnutí vysvětloval žalobci, že vůli uchazečů odstoupit od zadávacího řízení nelze vyloučit a ani předvídat. S tím lze souhlasit, přičemž žalovaný v daném případě ani nemohl z dostupných informací ve spisovém materiálu dospět k jednoznačnému závěru, že uchazeč Atos postupoval nezákonně, resp. že by obcházel zákon apod. Lze navíc plně odkázat na vypořádání námítky týkající se tvrzeného zneužití práva, kterou zvolil žalovaný v bodě 36 žalobou napadeného rozhodnutí: „Úřad v napadeném rozhodnutí správně aproboval postup zadavatele, jenž v rámci nového posouzení nabídek dne 15. 11. 2016 a dne 25. 11. 2016 již nezohlednil nabídku uchazeče Atos, který po uplynutí zadávací lhůty odstoupil ze zadávacího řízení a svou nabídku vzal zpět. Tento projev vůle uchazeče Atos nebyť již účasten zadávacího řízení je zcela zřejmý, jasný, srozumitelný a výslovný, jak též vyplývá z obsahu jeho písemností ze dne 4. 2. 2016 a dne 14. 10. 2016, jejichž text je ocitován v bodech 69 a 70 napadeného rozhodnutí. Zejména z textu písemnosti ze dne 14. 10. 2016 – „Celková časová prodleva s ukončením zadávacího řízení ve světle uplynutí zadávací lhůty naprosto zásadním způsobem vyžaduje, aby společnost Atos IT Solutions and Services, s.r.o. jakožto světový lídr v poskytování služeb v oblasti ICT na té nejvyšší možné úrovni provedl nezbytnou aktualizaci své cenové kalkulace, která již nyní nemusí odpovídat situaci v roce 2016, příp. dokonce situaci až v roce 2017. V zájmu ochrany svého dobrého jména, vysoké kvality svých služeb jakož i v zájmu ochrany Zadavatele jako potencionálního klienta si tak společnost Atos IT Solutions and Services, s.r.o. nemůže dovolit další setrvání v předmětném zadávacím řízení a je nucena odstoupit ze zadávacího řízení a od své původně podané nabídky.“ – je nepochybné, že uchazeč Atos již nechtěl mít svou nabídku v daném zadávacím řízení, což také ve svých písemnostech patřičně zdůvodnil. Z takto formulovaného textu rozhodně nevyplývá, že by uchazeč Atos dal pouze zadavateli najevo, že

bude-li jeho nabídka vybrána jako nejvhodnější, nemínil uzavřít se zadavatelem příslušnou smlouvu a že by ho tedy zadavatel měl ponechat v zadávacím řízení, jeho nabídku posuzovat a hodnotit, jak dovozuje navrhovatel. Z textu vyjádření uchazeče Atos plyne přesný opak, tento uchazeč svým projevem vůle chtěl ukončit svou účast v zadávacím řízení a rozhodně by tedy ze strany zadavatele nebylo na místě, aby jeho nabídku podroboval posouzení a hodnocení, když dal uchazeč Atos najevo, že již si vzhledem k časové prodlevě od jejího podání za svou nabídkou a její kvalitou stát nemůže. Toto jednání uchazeče Atos je logické vzhledem k všeobecně známému faktu, že oblast IT je velmi dynamický obor a svou nabídku již uchazeč Atos mohl považovat za zastaralou a kdyby zadavatel tuto nabídku podroboval dalšímu posuzování, mohlo by dojít k poškození dobrého jména uchazeče Atos, když by jeho služby v nabídce podané před více než rokem a půl od jejího nového posuzování nemusely dosahovat kvality, kterou by uchazeč reálně mohl v dané době garantovat. Zadavatel tedy vzal správně na vědomí tento projev vůle uchazeče Atos a jeho nabídku již nezohledňoval, jinak by totiž jednal v rozporu s vůlí tohoto uchazeče.“

23. Ani v existenci dvou podání uchazeče Atos neshledal krajský soud, stejně jako žalovaný, žádný rozpor. Jeho první podání s úmyslem neúčastnit se nadále zadávacího řízení bylo učiněno dne 4. 2. 2016, tedy po vydání rozhodnutí úřadu, jímž bylo zadavateli uloženo provedení nového posouzení nabídek, a druhé podání dne 14. 10. 2016 konstantně potvrdilo tento úmysl uchazeče Atos poté, co zmíněné rozhodnutí Úřadu bylo potvrzeno rozhodnutím jeho předsedy a obě rozhodnutí nabyla právní moci. Lze konstatovat, že zadavatel (resp. hodnotící komise) tuto skutečnost uvedla již v protokolu ze dne 15. 11. 2016 a v protokolu ze dne 25. 11. 2016. Lze částečně souhlasit se žalobcem v tom, že v těchto protokolech není uvedeno, na základě jakých konkrétních písemností či jednání k odvolání (zpětvzetí) nabídky došlo, nicméně relevantní dokumenty jsou součástí spisového materiálu, podrobněji s nimi pracoval také žalovaný, a proto dle krajského soudu nelze pouze ze stručnosti informace zadavatele usuzovat na nezákonnost takového postupu. Žalobce měl navíc možnost nahlédnout do spisového materiálu a s těmito písemnostmi se seznámit.
24. Žalovaný také upozornil na analogii s novým zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, kterým byl zrušen ZVZ a nahradil jej, konkrétně na jeho ust. § 57 odst. 4 písm. a), dle kterého účast v zadávacím řízení zaniká také odstoupením účastníka zadávacího řízení v době mimo zadávací lhůtu. Tato úprava sice vzhledem k účinnosti nového zákona na danou věc nedopadá, ovšem lze podle zdejšího soudu dospět k závěru, že jelikož je to výslovně možné dle nové právní úpravy, která je v mnohem konkrétnější a propracovanější, byl takový postup možný i dle předchozích úprav (resp. minimálně v rozhodném období). Mnohem pravděpodobnějším se tedy jeví, že zákonodárce pouze precizoval takový postup, a ač se jedná pouze o úvahu mimo rámec pro nyní projednávanou věc účinné právní úpravy, lze souhlasit se žalovaným, že tato skutečnost přispívá spíše jeho výkladovým argumentům, než žalobcovým.
25. Žalobce také tvrdil, že žalovaný nepostupoval bez zbytečného odkladu, jak mu určuje zákon. Touto námitkou se již zabýval žalovaný v odstavcích 45 až 47 žalobou napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného, přičemž zdejší soud se s jeho argumentací plně ztotožňuje. Lze citovat: „Den 4. 10. 2016, kdy nabylo právní moci předchozí rozhodnutí Úřadu, nemůže být brán za počátek běhu lhůty „bez zbytečného odkladu“ pro zrušení

zadávacího řízení, neboť toto rozhodnutí Úřadu teprve předznamenalo následné jednání zadavatele v zadávacím řízení. Zadavatel, resp. jeho hodnotící komise se musela znovu sejit a provést Úřadem určené nové posouzení nabídek, z nichž od počátku tohoto nového posouzení zadavatel nemohl zohledňovat a ani nezohledňoval pouze nabídku uchazeče Atos, která byla vzata zpět, ale stále měl v zadávacím řízení dvě nabídky, s nimiž se postupy podle zákona musel vypořádat, jak vyplývá též z jeho výše opakovaně zmíněných protokolů o jednání nově jmenované hodnotící komise ze dne 15. 11. 2016 a dne 25. 11. 2016. Právě v posledně jmenovaném protokolu ze dne 25. 11. 2016 došlo k vyřazení nabídky uchazeče „KOMIX s.r.o.“ ze zadávacího řízení a zároveň bylo konstatováno, že zadavateli zbyla v zadávacím řízení k hodnocení pouze jedna nabídka. Úřad tedy náležitě odvozuje běh lhůty „bez zbytečného odkladu“ od tohoto data. Jelikož zadavatel zrušil zadávací řízení dne 6. 1. 2017, kdy též zároveň rozhodl o vyloučení uchazeče „KOMIX s.r.o.“ ze zadávacího řízení, uběhla mu ode dne 25. 11. 2016, kdy jím byla ověřena a písemně deklarována existence pouze jedné nabídky v zadávacím řízení, doba 42 dní, což je méně než jeden a půl měsíce, kterýžto termín je v často uváděné judikatuře (viz rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 62 Ca 28/2008-74 ze dne 18.2.2008 potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 64/2009 – 109 ze dne 27.1.2010, oba citované v bodě 120 napadeného rozhodnutí) obecně považován za souladný se zákonem. Zadavatel tedy podmínku bezodkladnosti pro zrušení zadávacího řízení naplnil, jak rovněž Úřad v napadeném rozhodnutí správně konstatoval.“

26. Krajský soud závěrem konstatuje, že žalobce v obsahově rozsáhlé žalobě rozporoval množství minoritních vyjádření, obrátů a argumentací předsedy žalovaného, resp. žalovaného, uvedených v žalobou napadeném rozhodnutí a v rozhodnutí jemu předcházejícímu, které však netvořily jejich podstatnou argumentaci. Odkázal také na celý svůj rozklad, který podal, přičemž požadoval, aby se i všemi těmito námitkami zdejší soud zabýval. K tomu krajský soud uvádí, že pro věc podstatné právní posouzení provedl výše, stejně jako posouzení dalších pro věc důležitých námitek. S ohledem na již jednou žalovaným vypořádané rozkladové námitky podobné žalobním a s ohledem na obdobný názor zdejšího soudu na danou problematiku jaký zastávají správní orgány, krajský soud odkazuje rovněž na jejich argumentaci (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, sp. zn. 8 Afs 75/2007). V projednávané věci bylo zásadním právní posouzení možného zpětvzetí podané nabídky, viz výše, přičemž soud shledal následný postup zadavatele i správních orgánů souladným se zákonem.

VII. Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, jenž neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. v řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen,

který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 20. 11. 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu